

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XX. Rosæ funebris conductus, exequiæ, tumulus; ejusdem
sepulchrum Ordinarii auctoritate mutatum solemni Corporis translatione,
& ingens fama sanctitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

ROSÆ funebris conductus, exequiæ, tumulus; ejusdem sepulchrum Ordinarii auctoritate mutatum solemnî Corporis translatione, & ingens fama sanctitatis.

Vividus faciei color, labia rubentia, & in risu diducta, ambiguum fecere adstantibus Rosæ mortē, donec adhibito speculo patuit nullum in ea superesse halitum. Tunc omnes repentino prodigio pervasit arcanus lætitiæ sensus, ac tota domus visa est innatare gaudio nuptiali. Ex adstantibus una vidit numerosa Angelorum corona Rosæ lectum circumdari, eademque juratò asseruit, ante felicem Rosæ transitum fuisse à Christo revelatum, Virginis mortem fore admirabilem, & sepulturam gloriosam, & vetuisse ne funeri circumponerentur panni lugubres, sed imperasse, ut nivei, quique triumphum decerent. Ac triumphantis quidem in morem deducta ad Tumulum Rosa fuit, namq; vix dies illuxerat, cum ad Quæstoris ædes innumera hominum vis accurrit, mirantibus domesticis, unde, aut quo pacto nuncium defunctæ & calentis adhuc Rosæ tota Urbe diffundi potuerit. Circumfusi promiscuè nobiles, ignobiles, advenæ, cives, Indi, Hispani certatim Rosaria sancto Corpori applicuerunt: Hic flores vesti

vesti impositos diripere, hic vestis extrema,
hic pedes raptim deosculari. Tentaverant
pluries oculos defunctæ Virginis obtegere ad-
ductis palpebris, sed frustra, nam sensim rece-
dentes liberum Columbinis pupillis aditum
dabant, ut Limenses suos dulciter intuerentur.
Nisi Prorex armatæ suæ custodiæ cohortem
prætoriam eò destinasset, explicare se domo
funeris pompa non potuisset; adeò turba in-
numera compleverat atrium, ambulacra, & an-
gulos omnes: Quin & plateas, fora, vicos, quâ
transeundum erat, aliquot ante horis occupa-
verat. Ideò Archiepiscopus, qui prodierat fu-
nus deducturus, ad Gundisalvi ædes eluctari
diffidens, rectâ perrexit ad Templum Divi Do-
minici, ibique ad valvas Virgineum funus præ-
stolatus est. Interim sacra omnia Sodalitia, Re-
ligiosæ familiæ confluxere, & ipsum Metropolita-
num Collegium, præter morem ultrò adfuit,
namque solùm Archiepiscopos solet efferre.
Accessit amplissima Curia Senatorum, qui ho-
nos defunctis Proregibus præstari solet. Ma-
tronarum ambitiosa pietas, & visendi ardor fe-
nestras, pergulas, arcus occupaverat, & certè
nunquam alias sic visa est universa Civitas com-
moveri. Supposuit humeros feretro Capitu-
lum Metropolitanum, deinde mutatis vicibus
Curia Senatorum, mox Primores ex Religiosis
Ordinibus. Feriebant sydera clamores, San-
ctam asserentes Rosam, & nisi hastatorum bi-

pennes quasi sepem objecissent corpori, pars illius exigua templo fuisset illata. Ut limen attingit nova jucunditate exhilarescere visa est Virginea facies, & in Sacello, cui à Rosario nomen est, prodigiosa imago Deiparæ repente fulgore insolito micuit, & manifestis lætitiæ argumentis visa est excipere Rosam suam. Mox eò confluit torrens ingentis populi, cùmque omnes viderint splendores insuetos; fuerunt etiam qui suspicarentur, imaginem portentoso sudore maduisse. Tumulum Rosæ circumfidebant Patres dignitate, & senio graviore, tum ne thesaurus ille diriperetur, tum ut eidem admoventer debiles & claudos, qui spe obtinendæ salutis accedebant, neque spe frustrati sunt, ut consequenti capite palam fiet. Ponè constiterat hastata Proregis cohors, ut confusam molem irruentis populi distineret, si posset. Sepulchro tradere sacrum corpus destinabant Patres, cùm tanta insonuit populi vociferatio, ut supersedendum fuerit, & nisi certa spe lætatus fuisset populus, domum nemo se recepisset. Sed turba, quæ templum infederat, dilapsa, confluit alia, & Archiepiscopus nutu, (namque vox audiri non poterat,) iussit corpus Virginis in Sacristiam deportari; cùmque nec ibi esset in tuto, raptim inferri adytis Novitiorum. Ibi Archipræsul fusus in genua manum Virginis devotè osculatus, eam in singulis digitorum articulis, perinde ac si viveret, tra-

Etabilem sensit. Postridie laxatis templi foribus, & relato Virgineo corpore, undatim irruiit admissus populus, neque incolæ tantum, sed & remotiores accolæ, qui à sex & ampliùs leucis accurrerant. Proregis milites impetum frænare non potuerunt, ideóque omnis ætas, & sexus ad feretrum eluctari contendit: hic calculos precarios, alius sudarium, numisma, & quidquid ad manus erat, contingendo sacro corpori prætendebat. Turba languentium penè cum jurgio festinabat accessum, pueri per obstantium capita sublimes mittebantur ad contactum salutis, & vix ipsum corpus servari potuit, cum velis, capillis, & vestibus direptis sexies mutanda Rosæ fuerint indumenta. Resonabat undequaque templum perpetuis vocibus Sanctam proclamantium, & pulsu, ac tinnabulis signum dabatur choro, cum respondendum erat Sacerdoti ad Aram facienti: sed nisi Cantores choro egressi ipsum Altare circumstetissent, consummata non fuissent divina mysteria. Antistes è throno progressus ad feretrum, ultimam efferendi ad tumulum corporis pompam adornabat, cum iterum validioribus ingemuit clamoribus stipata turba, rursus densato cuneo undique irruiit in suggestum, ideóque præsens periculum direptionis divertendum fuit oblata populo dilatione sepulture. Confirmavit spem pulchritudo, & suaveolentia virginei corporis, quæ nullum fore

periculum spondebat, si vel in plurimos dies publico conspectui superesset. Per sex horas supra triginta idem perstiterat oris decor, oculorum patentium fulgor, & candor manuum: Nulla infederat vultui fuligo sub aëre tam humido, calido, & ex concurrentium refluxibus pulverulento. At mirifica cœlestis odoris fragrantia spirans à sacro corpusculo post decem & novem menses recreavit illos, qui exhumatam Rosam nobiliori sepulchro crediderunt. Sub meridiem clausis templi foribus, & elusa spe populi redituri, conditum est Rosæ corpus in præparata è Cedro arca, & in aede Capitulari sepultum. Ut primùm fores patuère, irruiit unda populi, & Sanctam inclamans, pulverem sepulchri, terramque certatim asportavit. Inde continuò fluxu rhedarum, paterna Rosæ domus frequentari cœpit à nobilibus viris, qui hortensem cellulam venerabantur, quam Virgo solitudinis studio inhabitaverat. Eximia prodigia, quæ palam crebrescebant, mirum in modum commendabant populo sepulchrum Virginis, cui nondum videbatur exhibitus debitus cultus. Idcirco solemniores instaurare exequias (quibus ipse Prorex interesset,) statutum fuit, cùmque diu inter illum, & Archiepiscopum amica quæstio agitata fuerit, eò quòd præstituta dies, & sæpè variata, semper alterutri incommoda accideret, tandem ambo in quartam Septembris convenerunt, omninò inscìi eam S.

Ro.

Rosæ Viterbiensis honori dedicatam esse. Totz iterum sedibus suis emota Civitas templum implevit, & dum Sacerdos Numini commendabat Rosam, voce non impari sese populus commendabat Rosæ, cujus fama celeberrima brevi totius Regni oppida permeavit. Potosi trecentis leucis Lima dissitum, in communem gratulationis impetum efferbuit, sonuere in turribus æra campana, micuere luminaria, & tota passim regio Peruana Rosam celebravit, à qua cuncti populariter sibi suffragium pollicebantur: Neque tractu temporis elanguit populi ardor, namque miraculorum celebritas, & multitudo in dies ad invisendum Rosæ sepulchrum plures accersebat, ideò cum tota Urbs, & vulgus pariter, & utriusque ordinis Principes, assererent Rosam communem Limensium thesaurum publico deberi, Archiepiscopus omnium ardentissimo studio libenter annuit, & initio 1619. prodiit è sepulchro Virgineum corpus incorruptum, suavissimum odorem inhalans. Celeberrima pompa delatum fuit in templum, ubi egregius orator de admirabili Rosæ Sanctitate verba fecit, ac tandem illata Virgo fuit cryptæ ad dexteram summi Altaris, ubi cum nimium glisceret populi turba (namque omnes ad sepulchrum Virginis velut ad secundam aram subito convertebantur: hic perpetuus tumultus erat offerentium vota, suspendentium anathemata, deponentium scipiones,)

consulendum fuit reverentiæ sacri Tabernaculi,
 translatis exuviis Rosæ in Sacellum S. Cathari-
 næ Senensis. Interim Limam pervenere lite-
 ræ Apostolicæ, quibus authorati Judices Tri-
 bunal ex formula sacrorum Rituum erexere,
 ut examen instituerent de vita, & gestis Ancil-
 læ Dei, Sororis Rosæ à Sancta Maria. Aduere
 183. cumque solùm superesset inspectio Reli-
 quiarum, delegari ad hoc munus repererunt,
 Virgineum corpus expleto post obitum anno
 ferè jam quintodecimo, ossibus integris, & sic-
 ca hinc inde carne obductis, spirans odorem,
 quo fragrant ficcatae ad Solem Rosæ. Hinc au-
 lam Capituli adiere lustraturi primùm Virginis
 sepulchrum, è quo certatim fideles hauriebant
 pulverem ad varia morborum genera depel-
 lenda; cumque non nisi quinque pondo terræ
 visa sint eruta, aliunde constitit complures
 modios ex illomet foramine fuisse effossos.
 Sed cum exinde Procurator Generalis Ordinis
 Prædicatorum admonuisset Limenses Patres,
 habendam esse rationem Constitutionis Urba-
 ni VIII. qua Viris nondum albo Beatorum ad-
 scriptis Apostolica authoritate publicus honor
 interdicitur, illicò intempestivum cultum Ve-
 nerabilis Rosæ abolendum censuerunt, Popu-
 lus sacellum questibus implevit, & sparso in
 vulgus rumore, clam in Hispaniam delatum
 esse Rosæ corpus, non leve periculum immi-
 nuit Religiosis viris, qui non sine labore com-
 pe-

pescuere turbas, ostendentes, ita consulendum illustrioribus Rosæ honoribus, qui ab Apostolica Sede sperantur. Et his quidem præludit eximia fama Sanctitatis, quæ omnes rapit in admirationem Rosæ. Nimium quantum pro tenderetur hoc quaecumque Compendium, si elogia præstantium Virorum hic subnecterentur. Non tantum sacra D. Dominici Familia literis communi nomine datis, Sanctam illam, admirabilem, clarissimis illustrem miraculis, & prophetico spiritu, inque omnibus D. Catharinæ Senensi supparem dicit, sed & Limense Cœnobium Patrum sanctæ Mariæ de Mercede, & Nicolaus Mastrillus Duran Provincialis Societatis Jesu communibus suorum votis, & Sacer Ordo Joannis Dei, & PP. Eremitarum S. Augustini, & Minorum S. Francisci, & Ecclesiæ Metropolitanæ Limensis nomine datæ literæ Summum Pontificem infimis precibus exorant, ut in Sanctos referat Rosam, & tutelarem Limæ concedat: Ejus virtutes enumerant, ac notissimam Sanctitatem, & admiranda prodigia. Addenda hîc esset relatio perhonorifica, qua Eminentissimus Princeps Decius Cardinalis Azcolinus in sacra Rituum Congregatione coram Sanctissimo D. N. die 15. Septembris 1663. Rosæ virtutes enumeravit, & supplices literas novem diversorum Ordinum, ac Illustrium Virorum Limensium, tres Regis Catholici, tres itidem Eminentissimi Card. de Aragonia, & bi-

nas Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, & perseverantiam, & augmentum famæ sanctitatis, & devotionem Populorum, quam amplificatam dicit miraculis supra centum novemdecim ex processu remissoriali auctoritate Apostolica confecto.

C A P V T X X.

ROSA post mortem, & sæpissimè, & multis apparet gloriosa. Eadem in scelestorum conversionibus, & obstinatione cordium emollienda mirabilis.

PRæfari libet, hæc etiam quæ consequuntur, prodigia ex authenticis processibus Signorū Gratiarum, & Miraculorum fuisse delecta. Aloysia de Serrano ut sæpissimè Rosam immortalem vidit, ita semel præsertim inter agmina Beatorum à Deipara Virgine deductam ad folium divinum, & immensæ gloriæ corona decoratam. Testatum reliquit coram Apostolicis Judicibus Quæstor Gundisalvus, viginti & duabus vicibus S. Viro conspicuam fuisse gloriam Rosæ, quæ pariter Doctori Joanni del Castillo videndam se præbuit in fulgidissimo lumine, rosæ undique circumdatam. Deinde verò plusquàm quinquages eidem illuxit, multa, ac sublimia illi edisserens de felicitatis suæ excelso fastigio; quin idem in postrema depositione

an-